

[Marianne Jelved]

løsningerne afhænger af det, et flertal i Folketinget giver mulighed for, og der har i adskillige år været bred politisk enighed om strukturproblemer i de offentlige udgifter, på arbejdsmarkedet, i skattesystemet. Der er også enighed om, at vores hovedproblemer er arbejdsløshed og underskuddet på betalingsbalancen. Der er også enighed om, at vi skal forbedre vores konkurrenceevne, at vi skal harmonisere vores skatte- og afgiftssystem i forhold til vores handelspartnere.

I sidste folketingssamling blev der truffet flere beslutninger, der er gode begyndelser på løsninger af de her strukturproblemer. Det var vigtige skridt i den rigtige retning, og regeringen fortsætter selvfølgelig med at lægge forslag frem til forhandling i Folketinget, der skal føre os videre i løsning af strukturproblemerne. Fi-repartsforhandlingerne vedrørende arbejdsmarkedet og uddannelse afventer vi. Finanslovsforslaget er kendt og er nu til forhandling, og forslag om skatteomlægninger er lagt frem. Reaktionen har været forventelige, men ingen har dog smækket dørene, og det er godt.

Jeg vil gerne sige et par ord om forslagene til skatteomlægninger. Det er jo det punkt, der har taget så meget opmærksomhed.

Det Radikale Venstre arbejder for, at Folketinget kan bidrage til ansvarlige overenskomster. Det vil sige overenskomster, hvor konkurrenceevnen forbedres for at skabe mere beskæftigelse og afskaffe resten af underskuddet på betalingsbalancen. Marginalbeskatningen i Danmark er et problem. Det har alle i og for sig også været enige om, og der er et behov for en gradvis harmonisering af skatte- og afgiftssystemet.

Det er også klart, at en harmonisering vil medføre forandringer, der giver både fordele og ulemper i forhold til det, man kender, men helheden er velovervejende og i orden. Det er ikke Folketingets opgave at varetage særinteresser, men at sikre helheden, og set i forhold til landets problemer og i forhold til helheden, afbalanceringen, er forslagene efter Det Radikale Venstres opfattelse i orden.

Alle får lettelse, siger man. Ja, det er rigtigt, at de højestlønnede får flere kroner i lettelse end lavtlønnede, men det er også de højerelønnede, der finansierer omlægningen. De skatteydere, der har holdt sig på det, man kunne kalde »dydens smalle vej« og ikke har udnyttet syste-

met, får mest ud af det, og de, der har udnyttet systemet, betaler. Og det var vel egentlig nøjagtig den samme situation, da Skattereform I blev vedtaget i 1985.

Der har været stillet spørgsmål om statsunderskuddet. Det var hr. Ivar Hansen, der fik nogle spørgsmål, og jeg vil gerne supplere de svar, hr. Ivar Hansen gav.

Statsunderskuddet er et problem, men det er i virkeligheden mere interessant at se på det samlede offentlige underskud i Danmark, og i dag er det ca. 8 mia. kr., og det svarer til 1 pct. af bruttonationalproduktet. Og årsagen er ikke, at de offentlige udgifter er stigende eller ude af kontrol – årsagen er mindre indtægter.

I 1982 – det var fru Mimi Jakobsen, der spurgte om forskellen mellem 1982 og nu – var de offentlige udgifter stærkt stigende. I 1982 var det samlede offentlige underskud 9 pct. af bruttonationalproduktet, og det ville i dagens kroner svare til godt og vel 70 mia. kr. Deri ligger i hvert fald noget af forskellen mellem dengang og nu.

Erhvervslivet ønsker harmonisering. Det får de, og de må tage det sure med det søde. Perspektivet også for erhvervslivet er jo, at vi får strukturforandringer.

Jeg har bemærket, at der er visse organisationer i erhvervslivet, der hellere ville have finansieret skatteændringer ved offentlige besparelser, og det kan jeg sådan set godt forstå. Erhvervslivets organisationer er velkomne til at pege på konkrete forslag, der vel at mærke har en chance for at samle et flertal i Folketinget. Det skal der til, før Det Radikale Venstre tager disse indsigelser alvorligt. Indtil da betragter vi det nærmest som fanevifteri på sidelinjen.

I sidste ende er det jo politikerne, der skal træffe beslutningerne, finde afbalanceringen og finde flertallet. Gode råd og ideer udefra er velkomne, men forudsætningen for, at de gode råd og ideer kommer til at tælle, er, at de er konkrete, og at de tager udgangspunkt i de politiske realiteter.

Nu står vi så ved begyndelsen af en ny folketingssamling, og vi håber i Det Radikale Venstre på, at det gode forhandlingsklima fra foråret vil fortsætte i denne samling. I Det Radikale Venstre vil vi bruge alle vores evner og kræfter på, at vi når resultater i Folketinget.

Det kræver ofte mod at betræde nye veje, det har vi lært af forandringerne i Østeuropa. Men